

НАЙВЫШЭЙШАЯ ПЕСЬНЯ САЛАМОНАВА

¹ Няхай вусны яго мяне пацалуюць! Бо лепшыя за віно твае ласкі.

² Ад водару мазяў тваіх імя тваё - як разьлітае міра; таму і дзяўчаты цябе кахаюць.

³ Надзь мяне! Мы пабяжым за табою; - цар мяне ўвёў у харомы свае! Радавацца і весяліцца будзем з табою; - больш за віно будзем славіць пяшчоты; цябе годнасна любяць!

⁴ Ерусалімскія дочки! Чорная я, прыгажуня сабою, нібы намётны Кідара ці полагі Саламонавыя.

⁵ Не зважайце на смугласць маю; гэта сонца мяне апаліла: сыны маёй маці ўгневаліся на мяне, - вінаграднікі вартаваць мне казалі, - свайго вінаградніка я не ўпільнавала.

⁶ Ты скажы, каханьне маёй душы, дзе ты пасьвіш? дзе апоўдні ты адпачываеш? навошта бадзяцца мне каля статкаў сяброў тваіх?

⁷ Калі гэтага ты ня знаеш, найпрыгажэйшая краска-дзяўчына, дык ідзі па авечых слядах і пасьві свае казьяняткі каля буданоў пастушыных.

⁸ З кабыліцаю з фараонавай калясьніцы параўнаў я цябе, каханая.

⁹ Прыгожыя шчокі твае пад падвескамі, шыю тваю аздабляюць каралькі;

¹⁰ зробім табе залатыя падвескі са срэбнымі іскрамі.

¹¹ Пакуль цар за сталом весяліўся, мой народ разьліваў пахощы.

¹² Мне мой мілы - як ладанка зь мірай; начуе ў мяне на грудзях,

13 мне мой мілы - як скрыпеню гронка ў мяне ў вінаградніках Эн-гэдзі.

14 Якая прыгожая ты, каханая! якая прыгожая ты! Твае вочы - дзьве галубіцы!

15 Які ты прыгожы, мой любы, які ты ласкавы, і ложкак наш - зелень;

16 стрэхі дамоў нашых - кедры, столі іх - кіпарысы.

Псн 2

1 Я - раўнінны нарцыс Саронскі, я - лілея з даліны!

2 Як лілея сярод бадзякоў - каханая сярод сябровкак!

3 Як яблыня сярод лясных дрэў - каханы мой сярод хлопцаў. У шатах яе люблю я сядзець, і плады зь яе рот мне салодзяць.

4 Увёў ён мяне ў дом піру, нада мной яго сыцяг - каханьне!

5 Падмацуйце мяне віном, яблыкамі асьвяжэце мяне, бо я зьнемагла ад каханьня.

6 Яго левая - пад маёй галавою, а правай рукою мяне абдымае.

7 Заклінаю вас, Ерусалімскія дочки, сарнамі ці палявымі ланямі: ня будзеце і ня турбуйце каханай, пакуль не прачнецца сама!

8 Голас каханага майго! вось, ён ідзе, скача па горах, перабягае па ўзгорках, -

9 мілы падобны да сарны, да маладога аленя. Вось, ён стаіць у нас за сыцяною, заглядваючы ў акно, мільгаціць за рашоткай.

10 Каханы мой загаварыў да мяне: устань, мая любасная, мая гожая, выйдзі!

11 Вось, і зіма адышла; дождж перастаў, мінуўся;

12 кветкамі зацьвітае зямля, час песняў птушыных настаў, і горлінка ў нашым краі засьпявала,

13 налівае смакоўніца пупышкі, вінаградныя лозы пахнуць у квецені. Устань, мая любасная, мая гожая выйдзі!

14 Горлінка ў горнай цясьніне, пад паветкаю скалаў! Пакажы мне свой тварык, дай мне пачуць твой галасок; бо твой голас - салодкі, бо мне тварык твой вабны!

15 Лавіце нам лісянтак і лісак лавіце, што мне вінаграднік марнуюць; а вінаграднікі ж нашыя ў цьвеце!

16 Каханы аддадзены мне, я - яму; ён пасьвіць сярод лілеяў.

17 Пакуль не астыў яшчэ дзень, не паслаліся цені, паспяшайся назад, як сарна, мой мілы, ці як алень малады на вышынях Бэтэр.

Псн 3

1 Я начамаі на ложку шукала каханага сэрца майго, я шукала яго, не знайшла.

2 Устану, і горад увесь абыду, па вуліцах і па завулках, шукацьму таго, каго сэрцам кахаю, я шукала яго, не знайшла.

3 Сустрэлі мяне вартавыя, што па горадзе йшлі дазорам: «Ці бачылі вы, каго сэрцам кахаю?»

4 Толькі я іх мінула, як знайшла, каго сэрцам кахаю; прывяла яго ў дом сваёй маці, у сьвяцёлку роднае маці сваёй.

5 Заклінаю вас, Ерусалімскія дочки, сарнамі ці палявымі ланямі: ня будзеце і ня турбуйце каханай, пакуль не прачнецца сама!

6 Хто там выходзіць з пустэльні, нібыта слуп дыму, хто там акураны мірай, пахошчамі і фіміямамі ўсякімі?

7 Вось Саламонаў ложак: шасьцьдзясят мужчын навокал яго, дужых мужоў Ізраільскіх.

⁸ І кожны мечам аперазаны, кожны навучаны біцца; у кожнага меч пры баку дзеля страху начнога.

⁹ Паланкін зрабіў сабе цар з дрэваў Ліванскіх,

¹⁰ слупцы ў ім зрабіў са срэбра, більцы з золата, а з пурпур падушка; а ўсярэдзіне ўслалі любоўна Ерусалімскія дочки.

¹¹ Выходзьце, дзяўчаты, на цара Саламона зірнеце, дочки Сіёнскія, на вянок, якім яго маці ў дзень вяселья ўвянчала, у дзень радасці сэрца ягонага.

Псн 4

¹ Якая прыгожая ты, каханая, прыгожая ты! Вочы твае - галубіцы пад кудзеркамі тваімі; твае валасы - нібы козак чародка, што зьбягае з гор Галаадскіх,

² твае зубы - як стрыжаныя авечкі, што з купальні выходзяць, кожная зь іх прывяла дваінятак, і няма сярод іх бясплоднай;

³ як чырвоная стужка - губы твае, і любасныя твае вусны; як палавінкі граната - шчочкі твае пад кудзеркамі тваімі;

⁴ як Давідава вежа - шыя твая, узьнесена ўгору, тысячай шчытоў увешаная, - а ўсе шчыты - дужых.

⁵ Грудзі твае - як дваіняткі юнае сарны, пасуцца яны між ліляямі.

⁶ Пакуль не астыў яшчэ дзень, не паслаліся цені, я ўзыду на пагорак міравы, на гару фіміямную.

⁷ Уся ты прыгожая, любасьць мая, і няма на табе заганы!

⁸ Са мною зь Лівана, нявеста, са мною зь Лівана прыйдзі! Зірні зь вяршыні Аманы, зь вяршыні Сэніра, з Хэрмона, ад ільвіных пячораў і з барсавых гор!

⁹ Паланіла ты сэрца маё, сястрыца, нявеста, паланіла ж ты сэрца маё адным паглядам вачэй, пацеркамі аднымі на шыйцы тваёй.

10 Якія пяшчотныя ласкі твае, сястрыца, нявеста, о, як намнога ласкі твае лепшыя за віно, і водар мазяў тваіх лепшы за ўсе бальзамы!

11 Сотаваы мёд цякучы - губы твае, нявеста, мёд, малако пад тваім языком, і водар адзежы тваёй, як духмянасьць Лівана.

12 Зачынены сад, сястрыца, нявеста, зачынены сад, запячатаная крыніца:

13 зарасьнікі твае - гранатавы гай з сакавітымі пладамі, кіперы з нардамі,

14 нард і шафран, аер і карынка, расьліны духмяныя, міра, альяс і найлепшы бальсан;

15 калодзеж садоў - крыніца з жывою вадою, і крыніцы зь Лівана!

16 Паўстань, паўстань, вецер сіберны, прыйдзі вецер з поўдня, падзьмі, вецер, на сад мой, хай разьліецца водар яго! - Хай увайдзе мой любасны ў сад свой, хай скаштуе плодоў сакавітых.

Псн 5

1 Увайшоў я ў мой сад, сястрыца, нявеста, сабраў маёй міры з бальзамам, паеў сотаў зь мёдам маім, напіўся віна майго з малаком маім. Ежце, сяброве, пеце і наядайцеся, родныя!

2 Я сплю, а сэрца маё чувае; вось, голас каханага, які стукаецца: «Адчыні мне, сястрыца, каханая, мая бесппахібная, чыстая горлінка, бо галава мая - абрасілася, мае кучары - ў начной вільгаці».

3 Я хітон свой зьняла - як жа зноў надзяваць мне яго?

4 Каханы прасунуў руку сваю ў дзьверы, маё цела зайшлося ад радасьці.

5 Устала я, каб адчыніць майму любаму, і з рук маіх капала міра, і з пальцаў маіх міра капала на клямку ў дзьвярах.

6 Адчыніла каханаму я, а каханы пайшоў, не вярнуўся. Душа мая ўпала ад слоў ягоных; я шукала яго, не знайшла, я клікала - ён не азваўся.

7 Спаткалі мяне дзорцы, што абыходзілі горад; паранілі мяне, пабілі мяне; дзорцы сыцен гарадскіх сарвалі зь мяне маё покрыва.

8 Заклінаю вас, Ерусалімскія дочки: як сустрэнецца вам мой каханы, што яму скажаце вы? Скажэце, што я зьнемагла ад каханьня.

9 Чым мілейшы твой любы за іншых, прыгажуня з усіх прыгажунь? Чым любейшы твой мілы за іншых, што заклінаеш нас?

10 Каханы мой белы, румяны, з тысяч самы найлепшы.

11 Галава ў яго - чыстае золата; яго кучары - гронкі пальмавыя, чорныя, быццам вораны,

12 вочы ў яго - галубкі пры патоках вады, купаюцца ў малацэ, сядзяць у дагодзе,

13 шчокі ў яго, бы кветкі пахучых расьлін, духмяныя пахі, губы ў яго - лілеі, зь якіх цячэ міра;

14 рукі ў яго - жазлы залатыя, абсыпаныя тапазамі, жывот у яго - як выява з слановае косьці, абкладзеная сапфірамі,

15 ногі ў яго - слупы мармуровыя, пастаўленыя на залатыя апоры, абліччам каханы - Ліван, велічны, нібыта кедры.

16 Вусны ў яго - гэта слодыч, і ўвесь ён - уцеха! Вось хто мой мілы, вось хто мой сябар, Ерусалімскія дочки!

Псн 6

1 Куды ж ён пайшоў, твой каханы, жанчына, краса, прыгажуня? Куды ж ухіліўся твой любы, - пашукаем яго з табою!

2 Мой каханы ў сад твой спусьціўся, да градак духмяных, каб пасьвіць у садзе і лілеі зьбіраць.

3 Адданы мой любы мне, а я - яму; ён пасьвіць сярод лілеяў.

4 Прыгожая ты, каханая, нібы Тырца, харошая, як Ерусалім, грозная, нібы полк са сьцягамі!

5 Адвядзі ад мяне свае вочы, бо яны хвалююць мяне.

6 Твае валасы - нібы козак чародка, што зьбягае з гор Галаадскіх; твае зубы - як статак авечак, што з купальні выходзяць, кожная зь іх прывяла двайнятак, і няма сярод іх бясплоднай,

7 як палавінкі граната, шчочкі твае - пад кудзеркамі тваімі.

8 Ёсьць шэсьцьдзясят цырыц і восемдзсят наложніц і безьліч - дзяўчат;

9 ды адна яна, беспяхібная, чыстая горлінка; адна яна - дачка ясная ў мацэркі роднай - пагначана ласкаю маці. Убачылі гэта сяброўкі і пахвалілі яе, цырыцы і наложніцы - і пахвалілі яе.

10 Хто гэта ўзыходзіць, быццам зара, прыгожая, быццам мясчык, ясная, нібы сонейка, грозная, нібы полк са сьцягамі?

11 Я спусьціўся ў арэжавы сад паглядзець на ўсходы ў даліне, паглядзець, ці лаза зелянее, гранаты ці зацьвілі?

12 Ня ведаю, як душа мая вабіла вяльможаў з народу майго.

Псн 7

1 Азірніся назад, Шуламянка, азірніся назад - дай сябе ўбачыць! Што вам дзівіцца на Шуламянку, як на карагод Манаімскі?

2 Якія прыгожыя ногі твае ў сандалях, дачка знакамітая! Выгін клубоў тваіх, як абруч, што

майстар зрабіў;

³ твой пупок - нібы круглая чара па беражок з пахучым віном; твой жывот - гэта горка пшаніцы сярод лілеяў чароўных;

⁴ твае грудзі - два казьяняткі, блізьняткі сарны;

⁵ твая шыя - вежа з слановае косьці; твае вочы - Эсэвонскія сажалкі каля брамы Бат-рабім; твой нос - як Ліванская вежа на дазоры насупраць Дамаска;

⁶ твая галава - як гара Карміл, і пасмачкі валасоў - як пурпура; цар паланены кучарамі тваімі.

⁷ Якая прыгожая ты, якая панадная, каханка, тваёю вабнасьцю!

⁸ Гэты стан твой падобны да пальмы, і грудзі - да вінаградных гронак.

⁹ Я падумаў: залезу на пальму, я ўхаплюся за вещьце яе - хай будуць грудзі твае замест гронак лазы, і дыханьне тваё будзе - як яблыкi;

¹⁰ і вусны твае - як віно залатое! Цячэ яно ў рот каханаму, асалоджвае вусны стомленым.

¹¹ Налезу я міламу другу, і мяне ён жадае.

¹² Прыйдзі, любасны, выйдзем у поле, пабудзем у вёсках;

¹³ выйдзем раніцай у вінаграднікі, падзівімся, як лаза зелянее, як пупышкі покнуліся, як зацьвілі гранаты; там я цябе прыгалублю.

¹⁴ Мандрагоры пахнуць духмяна, ля варот нашых многа пладоў: сёлетніх і даўнейшых назапасіла я табе, каханы.

Псн 8

¹ О, няхай бы ты быў мне братам, маёй мацёркай узгадаваным, - сустракала б цябе за парогам і адкрыта цябе цалавала б, і ніхто мне асуды ня даў бы.

²Прывяла б я цябе з сабою ў дом мацеркі роднай маёй. Ты вучыў бы мяне, я ж паіла б цябе духмяным віном і сокам з маіх гранатаў!

³Яго левая - пад маёй галавою, а правай рукою мяне абдымае.

⁴Заклінаю вас, Ерусалімскія дочки: ня будзеце, ня турбуйце каханай, пакуль не прачнецца сама.

⁵Хто там ідзе з пустэльні, абапершыся на каханага? Пад яблыняй я разбудзіў цябе: там цябе нарадзіла маці, там нарадзіла родная.

⁶Пячаткай мяне пакладзі на сэрца сваё, пакладзі на рукі, як пярсыцёнак: бо каханьне, як сьмерць - моцнае; рэўнасьць, як пекла - лютая; стрэлы яго - стрэлы вогненныя; яно - полымя непагаснае.

⁷Вялікія воды ня могуць любоў патушыць, і рэкі яе не затопяць. Калі б хто даваў багацьці дома свайго за любоў, іх адхілілі б з пагардай.

⁸Ёсьць у нас сястрыца, малая сястрыца, яшчэ яна грудак ня мае; што рабіць нам зь сястрыцаю нашай, калі прыйдуць сваты да яе?

⁹А калі б яна была сыцяною, мы яе ўмацавалі б срэбнымі зубцамі, калі б яна была дзэвьярыма - мы іх ашалявалі б кедровымі дошкамі. Я - сыцяна, і грудзі мае - як вежы;

¹⁰таму ён ува мне знойдзе апору.

¹¹Вінаграднік быў у Саламона ў Ваал-Хамоне: варце даверыў ён вінаграднік; кожны плаціў за плады тысячу срэбрам.

¹²А мой вінаграднік пры мне. Хай тысяча будзе табе, Саламоне, а дзэвесьце - яго вартавым.

¹³О жыхарка садоў! Сябры чуюць твой голас! Дай і мне паслухаць яго.

¹⁴Бяжы, мой каханы; будзь да сарны падобны, да маладога аленья ў бальзамных горах!

Біблія (пераклад В.Сёмухі)
The Holy Bible in Belarusian

Белорусское Новый Завет и Притчи

copyright © 2016 John the Forerunner Church of Christians of Evangelical Faith of Minsk City

Language: Belarusian

Translation by: Antoni Bokun

Contributor: John the Forerunner Church of Christians of Evangelical Faith of Minsk City

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share, redistribute, or adapt this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not use this work for commercial purposes.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2019-12-29

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022

5bafea06-5eb3-574c-9054-5e4b38c21bbc